

1

Ze zag hem voor het eerst toen ze in de file stond. Ze was op weg naar haar werk en het was puur toeval, want ze stond nooit in de file. Of was het geen toeval? Ze had hem niet eens opgemerkt, als ze niet even opzij had gekeken om te kijken of ze kon invoegen naar de linkerbaan. De linkerbaan lijkt altijd sneller te gaan, dus wilde zij daar ook heen. Naast haar reed een grote donkerblauwe auto en haar blik viel op de bestuurder. Een man van haar leeftijd, zo leek het. Hij had een lekkere kop met haar, dat viel haar meteen op. En zijn baard van een dag liet haar nog eens kijken.

Hij keek ook naar haar. Toch? Het leek wel zo. Hij glimlachte. Snel keek ze weer voor zich maar ze voelde haar wangen gloeien. Lachte hij naar haar? Ze kneep haar stuur bijna fijn. Ze wilde nog eens kijken, maar durfde niet goed. Straks zou hij haar uitlachen omdat ze zo'n suffe chick zou lijken die zat te flirten in de file. Toch gleden haar ogen weer naar links. Hij reed nog naast haar. En hij keek nog steeds. Weer die glimlach. Oh god, die glimlach. Ze lachte naar hem terug. Toen reed hij haar voorbij, de linkerbaan was inderdaad sneller. Ze kon niet zo snel van rijbaan wisselen en al snel was de file opgelost. Nu was ze hem kwijt.

Eenmaal op haar werk dacht ze er niet meer aan. Ze werkte op de klantenservice van een groot bedrijf, beantwoordde daar telefoontjes van klanten, die over telecommunicatie gingen. Ze had het prima naar haar zin

op haar werk. Ze vond het leuk om te doen, de mensen te woord staan en helpen naar het zoeken van oplossingen. Het ging haar goed af en haar baas was zeer tevreden over haar.

In de pauze had ze het even kort met haar vriendin over het gebeuren van die ochtend. Haar vriendin werkte bij hetzelfde bedrijf, maar niet op dezelfde afdeling. Ze zagen elkaar meestal in de pauze en dan praatten ze altijd even bij als er nieuwtjes waren. En nu was er een nieuwtje.

‘Ik heb vanmorgen mijn grote liefde gezien,’ grapte Marinda, terwijl ze een hap van haar soep nam.

Ze koos meestal voor groentesoep in de kantine, dan had ze het idee dat ze gezond at. Bianca, al jaren haar beste vriendin, keek altijd misprijzend naar de maaltijden van haar Marinda. Zoveel discipline had zij niet. Groentesoep was geen eten, vond ze, dan had je een uurtje later weer honger. Dus zij nam meestal een broodje kroket of een patatje. Ze was dan ook niet zo prachtig slank als haar vriendin, maar mollig mocht tegenwoordig toch?

‘Je grote liefde?’ herhaalde ze en grinnikte.

Marinda was wel vaker verliefd, maar dat duurde nooit lang, dus dit nam ze ook niet zo serieus.

‘In de file vanmorgen,’ knikte Marinda, ‘hij reed naast me. Jemig Bianca, ik heb echt nog nooit zo de bibbers gekregen van een man die ik nog niet eerder heb gezien.’

Bianca lachte. ‘Heb je geprobeerd contact met hem te maken?’

‘Nee, hoe dan? We reden naast elkaar in de auto, wat had ik moeten doen? Auto stoppen en mezelf voor die van hem werpen?’

‘Je had kunnen seinen om samen de eerstvolgende afslag te nemen,’ opperde Bianca behulpzaam, ‘of